

Sygn. akt III U 726/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2015 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy W. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury

na skutek odwołania W. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 28 sierpnia 2015 r., **znak:** (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 726/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 października 2015 r.

Decyzją z dnia 28 sierpnia 2015 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury dla wnioskodawczynie W. F..

W podstawie prawnej decyzji, organ rentowy powołał przepis art. 55, 55a i art. 174 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 552).

W uzasadnieniu zaznaczył, iż wnioskodawczynie począwszy od dnia 1 lutego 1997 r. ma ustalone prawo do emerytury, której wysokość została obliczona zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej. Następnie w dniu 25 sierpnia 2015 r. W. F. złożyła wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury poprzez obliczenie uwzględnionego przy ustalaniu wysokości emerytury okresu wychowania dziecka w wymiarze 1,3 % podstawy wymiaru emerytury.

Zakład wskazał, iż zgodnie z art. 53 ust. 1 pkt 3 ustawy emerytalnej, przy obliczaniu wysokości emerytury okresy nieskładkowe uwzględnia się, przyjmując po 0,7 % podstawy jej wymiaru za każdy rok tych okresów. Wynikająca z

art. 174 ust. 2a ustawy emerytalnej, możliwość zaliczenia tych okresów wskaźnikiem 1,3 % podstawy wymiaru dotyczy wyłącznie kapitału początkowego uwzględnianego przy ustalaniu wysokości emerytury obliczonej według nowych zasad (z zastosowaniem art. 26 ustawy emerytalnej). Przepis art. 174 ust. 2a ustawy emerytalnej nie ma zastosowania do emerytury obliczonej w myśl art. 53 cytowanej ustawy.

W odwołaniu z dnia 10 września 2015 r. wnioskodawczyni W. F. zakwestionowała powyższą decyzję, wnosząc o jej zmianę poprzez zaliczenie okresu wychowywania dzieci i obliczenie go przyjmując wskaźnik 1,3 % podstawy wymiaru.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że wnioskodawczyni uprawniona jest do wcześniejszej emerytury począwszy od dnia 1 lutego 1997 r. na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 r. w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki (Dz. U. Nr 28, poz. 149). Wysokość świadczenia nie była więc ustalana według przepisów art. 25 i 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS,

w której jednym z elementów podstawy wymiaru stanowi kapitał początkowy określony w art. 173 – 175 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z FUS. Następnie od dnia 1 listopada 2010 r. wnioskodawczyni uprawniona jest także do emerytury w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego, której wysokość obliczono stosownie do art. 53 powoływanej ustawy, przy czym wypłatę tego świadczenia zawieszono z powodu zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia.

Następnie w dniu 25 sierpnia 2015 r. W. F. wystąpiła

z wnioskiem o przeliczenie emerytury w związku z przepisami ustawy z dnia 5 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Decyzją

z dnia 28 sierpnia 2015 r. organ rentowy odmówił przeliczenia podstawy wymiaru emerytury przy zastosowaniu przepisów art. 174 ust. 2a ustawy

o emeryturach i rentach z FUS. Wynikająca z powołanego przepisu możliwość przeliczenia emerytury poprzez przyjęcie okresów opieki nad dziećmi przy zastosowaniu wskaźnika 1,3 % podstawy wymiaru, dotyczy wyłącznie tych osób, których wysokość emerytury obliczona została według zasad wynikających z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Tylko wtedy bowiem ustalany jest kapitał początkowy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni W. F., urodzona w dniu (...), na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 13 sierpnia 1990 r., znak: (...)począwszy od dnia 4 maja 1990 r. pobierała rentę inwalidzką trzeciej grupy inwalidów.

Od dnia 1 lutego 1997 r. w oparciu o decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia z dnia 10 grudnia 1997 r., znak: (...) wnioskodawczyni otrzymała prawo do emerytury na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z 15 maja 1989 r. w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki (Dz. U. Nr 28, poz. 149), na mocy wyroku Sądu Wojewódzkiego w Przemysłu IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 30 października 1997 r. sygn. akt IV U 956/97.

W dniu 2 listopada 2010 r. W. F. złożyła wniosek

o przyznanie emerytury w związku z osiągnięciem wieku emerytalnego.

Decyzją z dnia 20 grudnia 2010 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyznał wnioskodawczyni emeryturę od dnia 1 listopada 2010 r. Jednocześnie organ rentowy zawiesił wypłatę tego świadczenia z powodu zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia.

W dniu 25 sierpnia 2015 r. wnioskodawczyni W. F. złożyła wniosek o przeliczenie emerytury w związku z nowelizacją ustawy odnośnie naliczania (...) od 1 maja 2015 r., z zaznaczeniem, iż dotyczy to urlopu wychowawczego.

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury.

Dowód: dokumentacja zalegająca w aktach emerytalnych wnioskodawczyni.

Dokonując powyższych ustaleń Sąd oparł się w całości na dokumentach zgromadzonych w aktach emerytalnych wnioskodawczyni, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczyni W. F. nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż zaskarżona decyzja wydana została w oparciu o prawidłowe ustalenia faktyczne i bez naruszenia przepisów prawa.

Istotą sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy wnioskodawczyni W. F. przysługuje prawo do ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie ustawy z dnia 5 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. poz. 552).

Zgodnie z art. 174 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U.

z 2015 r. poz. 748, po zmianie dokonanej ustawą z dnia 5 marca 2015 r.) przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2. Oznacza to, że do ustalenia wysokości kapitału początkowego zalicza się okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy - z powodu opieki nad dzieckiem w wieku do lat 4 - w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie - bez względu na liczbę dzieci - do 6 lat oraz na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługuje zasiłek pielęgnacyjny - dodatkowo w granicach do 3 lat na każde dziecko - przy zastosowaniu wskaźnika 1,3 % podstawy wymiaru, jak do okresów składkowych (w miejsce wcześniej obowiązującego 0,7 %).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało jednak, że wnioskodawczyni W. F. (urodzona w dniu (...)) ma obliczoną wysokość emerytury w oparciu o przepisy art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W stosunku do niej nie ustalano kapitału początkowego.

Z art. 173 ust. 1 cyt. ustawy wynika, że dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy jest elementem podstawy obliczania emerytury

w systemie zdefiniowanej składki. Ustala się go dla osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., które przed 1 stycznia 1999 r. podlegały obowiązkowi ubezpieczenia społecznego i nie nabyły prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym albo do wcześniejszej emerytury.

Skoro zatem emerytura wnioskodawczyni nie była ustalana na podstawie art. 25 i art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, brak jest możliwości zastosowania przepisów ustawy z dnia 5 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. poz. 552), a zatem brak jest podstaw prawnych do przeliczenia emerytury poprzez przyjęcie okresów niewykonywania pracy z powodu opieki nad dzieckiem przy zastosowaniu wskaźnika 1,3 % podstawy wymiaru.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, w oparciu o ww. przepisy oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., odwołanie podlega oddaleniu.